

2201 1ste Beh. af Lovf. om Affluat. af Forhyringscont. f. Afregt. med Søfolk.

2202

har ganske andre Forretninger og har en ganske anden Udvikling end den, man skulde søge hos Vaterskouten. Men dertil kommer, at man ikke vilde kunne forlange, at denne Mand skulde besørge saamange Forretninger, som han ikke hidtil har havt, uden enten at forøge hans Lønning eller udvide hans Medhjælpspersonale, og at man altsaa dog vilde komme til at give disse Penge ud, hvad der jo synes at frembyde den største Vanskelighed ved denne Sag. Det ærede Medlem meente ogsaa, at Kjøbenhavns Sø- og Handelsret kunde træde i Vaterskoutens Sted i adskillige Retninger, og han roste denne Ret. Jeg skal ogsaa rose den; men dens Indretning er virkelig ikke en saadan, at den kan komme Sømandene saaledes tilgode som Vaterskoutembedet. Det er klart, at Vaterskouten ganske anderledes kan forebygge, at der opstaaer nogen Strid mellem Parterne, end Sø- og Handelsretten, som ikke selv faaer med en Sag at gjøre, forinden der allerede er opstaaet Strid, og som ikke er saaledes permanent, at man med Lethed hver Dag kan faae endog blot en Forligsbevægelse istand. Den holdes kun een eller maaskee undtagelsesvis to Gange om Ugen. En Henvendelse til den forudsætter en Klage, og det er jo allerede betænkeligt, at Sagen skal være kommen saa vidt. Derimod synes det ikke, at det ærede Medlem har havt den samme Tillid til Vaterskoutembedet, saaledes som det hidtil er blevet bestyret. Jeg maa dog sige, at de Vaterskouter, jeg har kjendt i Løbet af en Snees Aar eller længere, have været saa hæderlige Sømand, at det ikke er troligt, at de ikke skulde have interesseret sig for dem, som det var deres Embedspligt at virke for. At mulig en ældre Tids Anskuelse her som i saamange andre Forhold kunde have bevaret sig noget længe, og at der ikke er iagttaget Alt, hvad der kunde ønskes, er dog virkelig ikke nogen Grund til at ophæve Embedet, navnlig ikke naar man er betænkt paa at træffe saadanne Foranstaltninger, at Alt, hvad der klages over, kan

blive forebygget i Fremtiden, for ikke at tale om, at Tidens Retning vil medføre, at Stillingen bliver en noget anden, end den har været i et længere tilbageiggende Tidsrum. Det ærede Medlem meente ligeledes, at Vaterskoutens Bistand til at skaffe saadanne Sømand, som uddrage sig for at opfylde deres Contracter, tilveie, er overflødig. I den Henseende skal jeg først bemærke, at det vist er noget ganske Andet at have en saadan Embedsmands Ord for, at Sagen er i Orden, og at en Mand bør komme tilstede, end at man paa Anmodning af enhver Skipper, selv om han kommer med en Forhyringscontract i Haanden, skulde sætte sig i Bevægelse, og dertil kommer, at Vaterskouten indstaaer for det Forskud, som en saadan Sømand har faaet. Dette kunde der ikke være Tale om, at Politiet skulde erstatte. Som det synes, er Hovedvanskeligheden den at tilveiebringe de fornødne Penge. I den Henseende skal jeg gjøre den Bemærkning, at i England er man gaaet aldeles den samme Vej, som man her gaaer; man har lagt en Afgift paa Skibene og en Afgift paa Mandskabet. At Forholdet er ordnet noget anderledes, og at det maaskee vil være rigtigt at tage noget Hensyn dertil, er noget Andet; i alt Fald skal jeg bemærke, at naar man for Mandskabets Vedkommende ikke har ansat Afgiften procentvis, men til en fast Størrelse baade ved Paamonstringen og Afmonstringen — hvilket Beløb udredes af Skibsføreren, der imidlertid er berettiget til at aflorte det i Hyren — forekommer det mig rigtigere at sætte Afgiften i et bestemt Forhold til den Hyre, der er Tale om; nogen Modification i saa Henseende kunde dog maaskee være rigtig. Jeg troer virkelig, at det er en ganske billig Fordring, at man, naar man indretter en saadan Institution til Fordeel for en vis Klasse, lader dem, der nyde Godt deraf, yde et passende Bidrag til deres Vedligeholdelse. Det sees ogsaa, at Grosjerer-societetets Committee, som er godt kjendt med Skibsfarvsafgifterne i Landet og veed, at de